

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Nabídka nakl. Krystal OP a knihkupectví Oliva	4
Prosby o modlitby	5
Laická sdružení sv. Dominika	6
Nekrologium	8
Dominikánská rodina – Z akt generální kapituly Providence 2001	9
Pavel. K. Mráček OP: Prázdninová úvaha	22
A. F. Utz OP: Máme modernizovat církev?	27

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 195 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 10. 2002

KALENDÁŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

11. - 13. 10. 2002 setkání formátorů LSSD
 9. 11. 2002 setkání české dominikánské rodiny
 31. 5. 2003 pouť do Jablonného v Podještědí
 28. 10. 2003 zasedání rady vyšších představených OP
 8. 11. 2003 setkání české dominikánské rodiny

KALENDÁŘ PROVINCIALÁ

3. - 5. 10. Uherský Brod – růžencová pouť
 6. - 7. 10. Znojmo – mnišky
 11. - 13. 10. Jablonné v Podještědí – zástup
 27. a 28. 10. Uherský Brod – oslavy výročí města

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání provinční rady*)
 Čt 10 - 12

socius provinciála: St 9 - 11; 14 - 16

PLZEŇSKÝ KONVENT

adorace – každý pátek po nešporách v zimní kapli cca 19:00 - 21:00 ve 20:00 dominik. latinský kompletář

mše pro mariánské ctitele – 1. sobota od 8:00, po ní modlitba celého růžence v zimní kapli do cca 10:15

mše sv. za dominikánskou rodinu, přátele a dobrodince Řádu i farnosti – 2. sobota od 8:00 v zimní kapli

mše sv. v latinském jazyce – každá 1. neděle v měsíci v 9:00 a každé pondělí v 18:00

V neděli **6. 10.** při mši sv. v 9:00 oslavíme **Růžencovou slavnost**. Hlavním celebrantem bude mons. Antonín Hýža.

V neděli **27. 10.** (přeloženo z 30. 10.) při mši sv. v 9:00 si připomeneme při slavnostní bohoslužbě, kterou bude celebrovat J. M. Jiří Kopejsko OCr, velmistr řádu křížovníků s červenou hvězdou, 89 let od **posvěcení** našeho kostela Panny Marie Růžencové.

Přednášky

Filosofie – každou 1. a 3. středu v měsíci od 19:15 ve společenském sále kláštera. Poprvé již 2. 10. Přednáší Jiří Fuchs. Určitě přijďte!

Dogmatika – každé 1. a 3. úterý od 19:15 do 20:00 ve společenském sále kláštera, poprvé 1. 10. Pojednáním o Vykupiteli provází fr. Cyprián.

Katechismus – Nově nabízíme pro všechny, zvláště dospělé, večerní kurzy katechismu – základy naší víry. Každé 2. a 4. úterý od 19:15 do 20:00 ve spol. sále kláštera, poprvé 8. 10. Vede fr. Cyprián.

PEC pokračuje každý čtvrtek v 19:15 od 5. 9. probíráním duchovního života podle Pramenů P. Dacika.

Zahrada – od 27.9. opět začíná odpolední klub pro děti a mládež! Každý pátek od 15:00. *Dívčí klub I* (do 11 let) a *II* (od 12) se věnuje zpěvu, kreslení, hrám, pohybu, tvoření, atd.; *pánská jízda* zase fotbalu, vyřezávání ze dřeva a hrám.

Schola cantorum R.S.R (chorál) zkouší pravidelně v úterý od 20:00 do 21:00 v čítárně knihovny. Vede fr. Cyprián.

Schóla k nedělní hrubé mši se schází každou neděli od 8:30 ve farním sále.

Kalendář akcí

5. 10. Pořádá farní charita u P.M.R. Pout' na **Lomeček a do Strašína**.

17. 10. ve čtvrtek v 10:30 vás srdečně zveme na **podvečer poezie** ve farním sále. Na programu budou uvedeny verše křesťanského básníka Aloise Volkmana. Mluvené slovo doprovodí členka orchestru DJKT Jana Lejčková (housle) a Míla Lejček (kytara).

22. 10. v 16:00 se koná v sále zdejšího konventu další **setkání MS** terciářů.

28. 10. u příležitosti 100. výročí založení kostela v **Mešně u Mirošova** pořádá farní charita u PMR pout'.

29. 10. v 16:00 proběhne v zimní kapli **modlitební shromáždění** věnované nemocným.

OSLAVY 750. VÝROČÍ ÚMRTÍ SV. ZDISLAVY (1220-1252) V JABLONNÉM V PODJEŠTĚDÍ

Poutní sezóna začíná 1. května a končí Růžencovou slavností 6. října. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18 hodin a v soboty, neděle a státem uznané svátky v 9.30 a 11.00 hodin. Každou první neděli v měsíci v 11 hodin je mše sv. v německém jazyce.

Plánované akce na říjen: **6. října – Růžencová slavnost**

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

2. 10.	Fr. Mannes Šimák	37. narozeniny
2. 10.	Fr. Kryštof Nečas	59. výročí slavných slibů
7. 10.	Fr. Bartoloměj Kulhavý	56. výročí prvních slibů
12. 10.	Fr. Tomáš Zeman	53. narozeniny
16. 10.	Fr. Jan Novobilský	60. výročí slavných slibů
22. 10.	Fr. Vojtěch Soudský	23. výročí prvních slibů
28. 10.	Fr. Valentin Laburda	16. výročí prvních slibů
31. 10.	Fr. Ambrož Svatoš	68. výročí slavných slibů
31. 10.	Fr. Jiří Veselý	68. výročí slavných slibů

Blahopřejeme a vyprošujeme požeňnaný a radostiplný život ve službě Pánu.

LITURGIE HODIN II

Oznamujeme všem bratřím, sestřám, laickým spolupracovníkům i přátelům našeho řádu, že již vyšel druhý svazek knihy **Liturgie hodin II (Doba postní a velikonoční)**.

Jde o další díl kompletního (kněžského) breviáře, jehož sestavení i vydání je nově schváleno i Českou biskupskou konferencí jako platný text pro modlitbu Liturgie hodin.

Knihu (vč. prvního dílu) je možno si prohlédnout ve stejných distribučních místech jako u prvního dílu, tedy především našich klášterech a v případě zájmu také tam zakoupit.

Těm, kteří již zakoupili první díl, je rezervován příslušný počet kusů i u tohoto druhého a dalších dvou dílů a mohou si druhý díl po domluvě v příslušném klášteře odebrat, případně budou k odběru vyzváni, pokud na sebe zanechali kontakt.

fr. Martin Dvořák OP

ANNONCE

Sháníme ženu, třeba i důchodkyni, (rozhodně ne s možností partnerského vztahu a sňatku), která by byla ochotná se občas zabývat 8-letým chlapcem – dislektikem s lehkou mozkovou dysfunkcí, jinak inteligentním. Otec je s ním sám. Bydlí Praha 10 – Petrovice. Péče bude honorována. Kontakt: sestryop@volny.cz; tel.: 267 712 611

SETKÁNÍ DOMINIKÁNSKÉ RODINY NAŠÍ PROVINCE ❖ 9. 11. 2002 Hradec Králové

zahájení v 8.30 modlitbou růžence a v 9.00 mši svatou v katedrále Svatého Ducha pokračování v Novém Adalbertinu

zakoření v 17.30 modlitbou večerních chval a loretánských litaní

blíže informace o programu naleznete v příložené pozvánce

ranní útočiště: pro účastníky setkání, kteří přijedou v sobotu brzo ráno, bude k dispozici místnost a sociální zařízení; zájemci necht' se hlásit na vrátnici

hlídání dětí: bude zajištěno po celou dobu programu vyjma mše sv. a oběda

texty pro společnou modlitbu budou k dispozici

hledá se fotograf: hlase se prosím u sestry Dominiky

příhlášky na setkání zašlete do 20. 10. 2002 sestře Dominice:

s. Jana Dominika Bohušová OP, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel.: 495 513 329, e-mail: dominika@diecezezhk.cz

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Plánovací kalendář OP 2003

Český národní a řádový provinční kalendář s informacemi o mešních čteních na každý den. Formát A6, uspořádání po týdnech, prostor pro denní záznamy. Předpokládaná cena 55 Kč, distribuce v říjnu 2002

Objednávky: Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, e-mail: krystalop@volny.cz

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Novozákonní řečtina pro každého

John H. Dobson

Učebnice je vhodná, jak pro studenty teologie, tak i pro samouky, kteří si vezmou za cíl, se v krátké době naučit číst Nový zákon v jeho původním jazyce.

Návrat domů, brož., 319 str., 299 Kč

Dědictví Otců, Gorazd Vopatrný

Osudy svaté pravoslavné víry na území bývalého Československa.

Rubato, váz., 167 str., 310 Kč

Lásku a kašel nezatajíš, Pavel Plíšek

Být přitažlivým člověkem, a přitom zároveň nebýt seriálovým hrdinou, je na tomto světě výjimka a dar nebes, za který jsme dlužni mnohokrátě děkovat. Většina z nás však zdaleka nedosahuje předepsaného idolu krásna a nikdy asi ani nebude. Ale buďme si jisti: nebýt krásný není vada na kráse... /z autorových úvah/. *Plíšek, brož., 127 str., 112 Kč*

Cesta k dokonalosti sv. Terezie od Ježíše V předmluvě uvádí sv. Terezie hlavní motivy, jež ji vedly k tomu, že knihu s radostí napsala. Byla to její mateřská láska k sestřám, velká touha, aby sestry co nejvěrněji sloužily Bohu a lépe poznaly, jak nádherný je úděl, k němuž je Pán povolal.

KN, brož., 197 str., 179 Kč

Obyčejní muži, Christopher R. Browning 101. záložní policejní prapor a "konečné řešení" v Polsku. Totalitarismus a šoa.

Argo, váz., 222 str., 298 Kč

O andělech se Zenonem Ziolkowským

Přibližme si tedy "svět andělů" tak, že se přeneseme na stránky Písma svatého a budeme se všimnat působení andělů v dějinách spásy... /z předmluvy/.

KN, váz., 89 str., 95 Kč

Božské srdce. Teologická reflexe. P. Arrupe, J. Brun, A. Cabassut, P. Doyère, A. Hamon, H. Monier-Vinard, K. Rahner, M. Schmidt, F. Šital, T. Špidlík a další. Sborník Centra Aletti.

Refugium, brož., 196 str., 180 Kč

Škola odpuštění, Anselm Grün
Cesty ke smíření. *KN, brož., 94 str., 89 Kč*

Pražské synody a koncily předhusitské doby, Jaroslav V. Polc, Zdeňka Hledíková
Karolinum, brož., 319 str., 290 Kč

Integrální antropologie na prahu 21. století, Josef Wolf

Diskuse o integrální antropologii, Nastolení antropologické otázky v teologii, Resumé v anglickém jazyce.

Karolinum, brož., 439 str., 350 Kč

Síla zákona, Jaques Derrida

Je zakladatelem dionstrukce, která v kritice

kém návratu ke klasickým textům zkoumá nové možnosti myšlení.

Oikoymenh, brož., 87 str., 148 Kč

Věky světa, F.W.J. Schelling

Kniha první. Minulost.

Oikoymenh, brož., 100 str., 169 Kč

Martin Luther, Mike Fearon

Kniha je beletrizovanou biografií proslulého reformátora, který je všeobecně považován za jednu z klíčových postav v historii západní civilizace i křesťanství vůbec.

Stefanos, brož., 112 str., 155 Kč

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za kazatelské středisko
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za časopis Amen
- ❖ za rozhojnění vzájemného porozumění a bratrské lásky
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSSD

Hnutí Pro Život ČR – Modlitby za nenarozené děti

Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2.

Data příštích modlitebních setkání: 3. 10., 17. 10, 7. 11., 21. 11., 5. 12., 19. 12. 2002
Pán Bůh zaplat' všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
tel.: 0603-976231, e-mail: info@prolife.cz, http://prolife.cz

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

FORMAČNÍ SETKÁNÍ

11. - 13. 10. 2002 Vranov u Brna, duchovní centrum při klášteře paulánů
cena za ubytování podle typu pokoje (jednolůžkový 300 Kč/noc, dvoulůžkový 200 Kč/noc, čtyřlůžkový 120 Kč/noc, pětilůžkový 100 Kč/noc); cena stravného 300 Kč za celý pobyt; breviáře budou k dispozici

adresa: Duchovní centrum (u kláštera paulánů), 664 32 Vranov u Brna č. 7
tel. 541239264, 541239170, mobil 606335623 (sestra Daniela)

doprava: Brno hl. nádraží (vlak) - tramvaji č. 1 (směr Řečkovice) do zastávky Semilaso v Králově Poli. Přejít asi 150 m k zastávce autobusu č. 43 (před vlakovým nádražím Královo Pole), který jede na Vranov. POZOR! Nutno použít lístek MHD pro 3. pásmo. Některé spoje autobusu č. 43 jedou pouze do Útěchova (asi 3 km před Vranovem).

PROGRAM

<i>pátek</i>		15.30	růženec
18.00	mše sv. s večerními chválami	16.00	P. Tomáš Pospíšil OP: Fenomém pro-roctví
19.00	studená večeře	17.30	večerní chvály
20.00	P. Pavel Mayer OP: úvodní promluva	18.00	večeře
20.45	Jan Jáchym Beneš: Praktické pokyny k modlitbě breviáře	19.00	diskuse na téma Dominikánská rodina a její poslání (moderuje P. Pavel Mayer OP)
21.15	kompletář, soukromá adorace		
22.00	večerka (silentium)		
			kompletář
<i>sobota</i>		21.00	večerka (silentium)
6.30	officium lectionis		
7.00	mše sv. s ranními chválami		
8.00	snídaně	<i>neděle</i>	
8.30	P. Vojtěch Soudský OP: Tradiční a nové v našem řádu se zaměřením...	7.00	officium lectionis
10.00	kafepause	8.00	snídaně
10.15	Ludmila Magdalena Stajnerová: Soužití ve společenství I.	8.30	lectio divina (Eva Imelda Fuchsová)
11.15	Jan Jáchym Beneš: Praktické pokyny k modlitbě breviáře	9.15	tercie, De profundis
11.45	sexta, De profundis	9.30	kafepause
12.00	oběd	10.00	P. Tomáš Pospíšil OP: Služba kázání jako podíl na prorocké službě Ježíše Krista
polední přestávka, možnost vycházky		11.15	mše sv. v poutním kostele
14.00	P. Vojtěch Soudský OP: ...na formaci kazatelů z tohoto světa pro tento svět	12.00	oběd
		14.00	Ludmila Magdalena Stajnerová: Soužití ve společenství II.
		15.00	růženec, zakončení

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS JILEMNICE (představený Bedřich Petr Jiří Šimůnek)

Po uplynutí prvního roku trvání našeho jilemnického sdružení jsme na svátek Povýšení svatého Kříže přikročili k volbě představeného. Volby se zúčastnilo všech pět členů našeho sdružení za přítomnosti řádového asistenta Fr. P. Václava Bernarda Zemance. Na další období byl představeným zvolen Fr. Petr Jiří Šimůnek.

MS OSTRAVA (představený Václav Martin Waloszek)

V sobotu 14. 9. 2002 složilo věčné sliby těchto 5 našich bratří a sester: Otakar Tomáš Adámek, Anton Zdislav Ritzinger, Jarmila Dominika Repčíková, Blahoslava Diana Jurčová, Emilie Marie Tedová.

Byli jsme velmi potěšeni, že se této naší radostné události zúčastnil také otec provinciál P. Alvarez Kodeda OP, který nás povzbudil, abychom nesli evangelium všude, kde se pohybujeme, zvláště do svých farností.

Tito naši bratří a sestry jsou pro naše společenství velikým požehnáním, protože jsou v důchodovém věku a mohou se tedy více věnovat modlitbě a obětovat různé těžkosti za spásu duší. Na tomto významném posílení našeho společenství má velkou zásluhu evangelizační kurz, který nám přednášel P. Jan Rajlich OP. V jeho průběhu duchovní cesta Sv. Dominika přitáhla tyto naše bratry a sestry.

Pozvání na duchovní cvičení

Srdečně zveme bratry a sestry laiky na duchovní cvičení, ve dnech 22.-24. 11. 2002, které povede P. Pavel Majer OP. Místo konání je Exerciční dům v Českém Těšíně.

Podrobnosti a přihlášky u Václava Waloszka

tel: 596 428 480, fax: 596 428 687, e-mail: falti@iol.cz

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Zveme Vás na pravidelná setkání, která se konají vždy jednou měsíčně v klášteře u sv. Jiljí.

18.00 modlitba růžence, 18.30 mše svatá, 19.15 nešpory, ~19.30 setkání v hovorně nebo zimmím chóru, kde proběhne přednáška na dané téma. Prozatím dohodnuté termíny jsou: Po 14. 10., Út 12. 11., Po 16. 12. 2002.

(Podrobnosti viz adresa www.laici3ps.op.cz).

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Marie Anežka Kloudová)

Živodního jubilea 75 let se dožívá naše sestra Milena Marie Bastyanová. Vyprošujeme jí hojnost milosti a Boží ochranu. Obnovení věčných slibů po 50 letech s pomocí Boží a ke cti sv. Dominika vykonaly sestry Havleová Jaroslava Mlada, Vodičková Martina Imelda a Kloudová Marie Anežka. Díky Bohu.

Věčné sliby vykonaly sestry Libeňská Květuše Markéta a Zásmětová Miloslava Anna od Andělů, kěz je i nadále posiluje Boží a Mariina ochrana.

Sdružení děkuje upřímně také P. J. J. Vinklárkovi za skvěle připravené exercicie s bohatým programem.

Upozorňujeme, že od října se opět obnovují pravidelná setkání vždy 1. sobotu v měsíci u sv. Jiljí v 8:30 (ranní chvály) a 9:00 mše sv. Po ní setkání v hovorně.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Dagmar Ester Kopecká)

Pravidelná setkání: 3. 10. Imelda, 17. 10. **obláčky, sliby**, 31. 10. Silvie, 14. 11. Anna, 28. 11. Libuše, 12. 12. Mikuláš

NEKROLOGIUM

12. října 1912

zemřel v Římě v klášteře sv. Sabiny bratr spolupracovník **Bonaventura Smahel**. Narodil se 8. prosince 1866 v Zámrsku na Moravě, řeholní sliby složil v Olomouci 15. července 1897. Po profesi byl asignován do Prahy, kde pracoval jako expeditor časopisu Růže dominikánská. V roce 1899 byl povolán do Říma ke sv. Sabině, kde pomáhal bratřím na generální kurii. Byl velmi pracovitý, svědomitý a veselý bratr. Pohřben je v Římě. Ať odpočívá v pokoji.

28. října 1937

zemřel v Košicích **P. Bruno Janeš**. Narodil se 14. prosince 1869 v Chlumu ve východních Čechách, sliby složil ve Štýrském Hradci 29. září 1890 a po ukončených studiích byl 25. července 1894 vysvěcen ve Vídni na kněze. Působil jako kaplan a kazatel ve Vídni, Znojme, Frýsachu a Košicích. Pohřben je v Košicích. Ať odpočívá v pokoji.

Z AKT GENERÁLNÍ KAPITULY V PROVIDENCE 2001

HLAVA VIII
DOMINIKÁNSKA RODINA
PROLÓG

ŽIVOTNOSŤ, PLURALITA A SPOLOČENSTVO

(407) Na našich generálnych kapitulách si vždy rezervujeme čas, ktorý venujeme Dominikánskej rodine. Nemyslíme na ňu chladne, ako keby bola od nás vzdialená alebo žeby jednoducho išlo o teoretický námet predložený na rozmyšľanie. Pre nás znamená oveľa viac než toto: pokúšame sa o spoločné rozlišovanie našej hlbokkej skúsenosti života a poslania, bratsky prežívaného s mníškami, bratmi, sestrami a laikmi, ženami a mužmi a taktiež s mnohými mladými, s ktorými zdieľame vrúcnu synovskú lásku k Dominikovi a silné priťahovanie k službe kázania.

(408) Pred niekoľkými rokmi Kapitula v Mexiku (1992), keď spomínala na minulosť, dosvedčovala jednu skutočnosť, ktorá sa dnes potvrdzuje a silne rastie medzi nami: „Posledných 30 rokov sa konštatuje obnova a rozvoj jednej starej skutočnosti: Dominikánskej rodiny“ (116). Počas týchto posledných rokov naša rodina rastie a zväčšuje sa. Brat Bonaventura García de Paredes, Magister rehole by povedal (1926), že „krv sv. Dominika prúdi v žilách všetkých svojich duchovných synov a dcér“. Dnes prúdi energicky. Túto životnosť dosvedčuje Medzinárodné sympóziu Dominikánskej rodiny v Bologni v apríli 1983 a najväčšie a najplodnejšie Generálne zhromaždenie dominikánskej rodiny v Manile v októbri 2000.

(409) Dominikánska rodina sa nachádza v štádiu plného vzrastu. Ak by sme ju porovnali so stromom, môžeme povedať, že jej vetvy sú stále viac hustejšie a sľubujú dobrú úrodu. Isteže nie všetky jej vetvy rastú rovnomerne a s tou istou silou. Pučia nové zelené výhonky, ktoré sľubujú nové plody; staré vetvy si udržiavajú svoju silu v sľubnej nádeji väčších plodov. Naše korene sú naozaj hlboké a upevnené v plodnosti Dominikovej charizmy. Teší nás konštatovanie, že sme plne životaschopní a prekvapuje nás naša plodnosť. Vzdávame vďaky Bohu za to a obdivujeme každý deň viac prítťažnosť, ktorou starobylá charizma sv. Dominika pôsobí v týchto nových časoch neistoty a nádeje.

(410) Vo vnútri Dominikánskej rodiny, vďaka jej plodnosti a otvorenej náruči, jestvujú rozličné spôsoby prežívania charizmy a poslania kázat', ktoré sa navzájom dopĺňujú, následne zväčšujú silu a bohatstvo spoločného poslania. Táto rozličnosť výberu, zrodená z hlbokkej dominikánskej skúsenosti, je naším veľkým bohatstvom, pretože tieto rozdiely vo výbere a spôsobe života nás vzájomne dopĺňujú, štedro a bratsky obohacujú naše životy a dodávajú väčší výraz, energiu a dôveryhodnosť nášmu spoločnému poslaniu.

(411) Že sme rodinou, objavujeme počas jednoduchého slávenia našich sviatkov, počas spoločnej modlitby, počas spoločného uvažovania a napokon vtedy, keď sa spoločne vydávame na poslanie. Spoločenstvo a poslanie vytvárajú životné puto, ktoré nás zjednocuje. Mníšky a bratia, laici a sestry, muži a ženy, bežíme po tých istých chodníkoch, pričom rozdielnymi hlasmi ohlasujeme to isté Slovo. Každý z nás prežíva naše zasvätenie sa poslaniu rozličným spôsobom, sľubmi, prísľubmi, alebo bez nich; v kláštore, v konventoch, v kruhu rodiny a v rozličných zamestnaniach v zmlatku sveta. Avšak, všetci sa cítime bratsky spojení v poslaní a jednomyseľne uznávame „za nástupcu sv. Dominika Magistra rehole, ktorý je počiatkom a znamením jednoty Dominikánskej rodiny“ (B 146), a „za jediného, ktorý mimo generálnej kapituly zaručuje a podnecuje vernosť duchu sv. Dominika“ (*Dokument z Bologne o Dominikánskej rodine*, 3.2).

NIEKOĽKO ŤAŽKOSTÍ

(412) Jednako konštatujeme, že v lone Dominikánskej rodiny na niektorých miestach vznikajú nepochopenia a napätia, ktoré narúšajú spolužitie a spoločné poslanie (porov. *Informácia generálneho promotora pre dominikánsky laikát* B. 1). Okrem iného, kvôli istému odporu voči novému, čo vzniká v našej rodine, bez toho, aby sa vhodne rozlišovalo.

(413) Niektorí členovia Dominikánskej rodiny sú ustarostení kvôli dvojznačnosti, ktorá podľa nich jestvuje medzi pomenovaniami „Rehoľa Kazateľov“ a „Dominikánska rodina“. Žiadajú preto, aby táto generálna kapitula lepšie ozrejmla to, čo vyjadruje ich vzájomné rozdielnosti a navyše žiadajú, aby sme sa vyjadrili ku vzťahu, ktorý má vzniknúť medzi oboma. Iní dali najavo, že skôr ako robiť rozbor právnych aspektov, majú záujem o prehlbenie spolupráce medzi sebou.

(414) Takéto ťažkosti zvyknú vychádzať najavo vtedy, keď sa rodí niečo nové; ako sa zdá, je aj v našom prípade. Duch Svätý bez ustania vzbudzuje v Cirkvi stále novým, častokrát prekvapujúcim spôsobom, rozličné formy evanjeliového života. Keď ich jasne rozpoznáme, máme ich s radosťou prijímať. Magister rehole

a generálna kapitula sú medzi nami tí, čo sa zaručujú za autentičnosť nového, nových fundácií, ktoré túžia po prežívaní bohatstva dominikánskej charizmy. Preto je dôležité, aby nikto v Dominikánskej rodine sa nepovažoval za pokúšateľa rozprávať alebo konať tak, že by sa táto charizma zdala byť skonfiškovaná v prospech niekoľkých, alebo že by nemohla byť rozdelená spravodlivo a primerane.

REHOĽA KAZATEĽOV A DOMINIKÁNSKA RODINA

(415) Dominikova charizma, Boží dar pre Cirkev, je jedna a nerozdielna: *milosť kázania*, ktorá sa živí a vzrastá v kontemplácii. Táto charizma, kvôli svojej veľkej apoštolskej životnosti, sa postupne zjavuje v priebehu vekov s novým výrazom a bohatstvom a niekedy konkrétna historická skutočnosť sa uskutočňuje prostredníctvom rozličných spôsobov a stupňov apoštolského života, vďaka svojej veľkej schopnosti nadchýňať ženy a mužov, mladých a dospelých, veriacich v Ježiša a svedkov o Kráľovstve.

(416) Pomenovanie „Rehoľa Kazateľov“ organicky označuje osoby povolane Duchom Svätým, ktorých spôsob života, potvrdený Cirkvou, vyplýva z osobitnej charizmy danej sv. Dominikovi. Názov „Dominikánska rodina“ predstavuje vzájomné priblíženie sa smerom k väčšiemu zjednoteniu všetkých povolaných tým istým Duchom k účasti na rozličných spôsoboch tej istej charizmy. Počas rozdielnych a po sebe idúcich historických etapách oba vytvárajú jednotný a nenaštrbený proces. V Dominikánskej rodine sa všetci cítíme zjednotení, zbratani, jediným poslaním kázania „Božieho slova, šíriac po svete meno nášho Pána Ježiša Krista“ (LCO č. 1 § I), tak ako to činil Dominik.

(417) Behom času z toho istého kmeňa Rehole sa rodia nové zoskupenia so svojimi plánmi na život a poslanie, inšpirované charakteristickými črtami dominikánskej charizmy a v súlade s dobou nadobúdajú rozličné právnické vyjadrenia. V súčasnosti:

1. Bratia sľubujú poslušnosť Magistrovi rehole „v súlade so zákonmi Kazateľov“ (LCO č. 17 § II); i mníšky skladajú profesiu Magistrovi rehole (LCO č. 143) a sú zjednotené s bratmi v duchovnom zmysle. Ich právnický vzťah ku reholi je vyjadrený v ich vlastných konštitúciách (LCM). Laici „sa včleňujú do Rehole“ (*Regula Laických bratstiev sv. Dominika*, 2) v laických bratstvách sv. Dominika, robia prísľub Magistrovi rehole a riadia sa „Regulou Laických bratstiev sv. Dominika“, schválenou Cirkvou. Podobne Kňazské dominikánske bratstvo si majú „zariadiť svoj život a svoju službu v duchu sv. Dominika“ (LCO č. 149 § II).

2. Sestry rozličných dominikánskych kongregácií, tak početné v našej rodine, majú účasť na poslaní a charizme Rehole prostredníctvom bohatstva svojich kongregačných chariziem, hoci nemajú priame právnické puto s Magistrom rehole. Sú kongregáciami, pripojenými k reholi Magistrom rehole, uchovávajú si svoju úplnú samostatnosť a môžu navrhovať Generálnej kapitule bratov svoje priania a návrhy, týkajúce sa Dominikánskej rodiny (CIC kán. 580; porov. LCO č. 415 § III). Sekulárne inštitúty pripojené k Reholi „robia profesiu evanjeliových rád vo svete, podľa ducha sv. Dominika“ (LCO č. 147).

3. Pričlenené združenia, o ktorých je reč v LCO (č. 152 a príloha č. 4), nové skupiny, ktoré môžu byť uznané provinčnými kapitulami bratov alebo provinciálmi so svojimi radami (Avila, 89) alebo generálnymi predstavenými Kongregácií sestier (CIC kán. 303; Bologna, 173), moderátori rozličných skupín Dominikánskeho mládežníckeho hnutia a mnohé iné osoby, ktoré bez akéhokoľvek formálneho záväzku, rozličným spôsobom sa zúčastňujú na poslaní Rehole a s ním spolupracujú. Naša rodina bola vždy otvoreným domovom, bez ustania prijíma nových členov, preto Kapitula v Bologni potvrdila, že Dominikánska rodina môže byť považovaná za hnutie otvorené pre nové formy života a poslania.

(418) „Rehoľa Kazateľov“ pozostáva z tých, ktorí prostredníctvom profesie, (tí, čo nasledujú evanjeliové rady: mníšky, bratia) alebo prísľubov (členovia laických a kňazských bratstiev, ktorí sa zaväzujú k istému spôsobu evanjeliového života prispôbeného na ich podmienky) urobených Magistrovi, sa začleňujú do Rehole (porov. CIC kán. 303 a 614; LCO č. 142 a 149; LCM č. 1 § II; RFLSD, č. 2). Ich včlenenie do Rehole zahŕňa trvalý záväzok prežívať osobitný štýl svojho dominikánskeho života, schválený Cirkvou, a ktorý má Dominika za svoj príkladný vzor.

(419) Ako sestry, tak členovia sekulárnych inštitútov, laických a kňazských bratstiev, mníšky i bratia, môžu byť naozaj z rozličných titulov považovaní za začlenených do Rehole Kazateľov, ak Rehoľu chápeme v širšom slova zmysle, ako tú, čo zahŕňa všetkých tých, čo na seba berú záväzok osobitného spôsobu života, inšpirovaného životom a poslaním sv. Dominika a schváleného Cirkvou, každý jeden podľa svojich vlastných podmienok a s príslušnou samostatnosťou zariadenou vo svojich vlastných štatútoch (porov. Madonna dell'Arco, 225).

(420) Pokiaľ výraz Rehoľa vyjadruje viac nejakú presnú právnickú organizáciu, obraz Rodiny pripomína skúsenosť nejakej vzájomnej spolupatričnosti, skrze ktorú sa spoznávame a vzájomne podporujeme ako sestry a bratia, všetci tí, ktorí považujeme sv. Dominika za spoločného otca. Včlenenie do Konštitúcie Generálnej kapituly v r. 1968 (LCO č. 1 § IX), tento obraz odráža jednu starobylú

skutočnosť, ktorá sa snaží byť prežívaná nejakým novým spôsobom. Poukazuje na bratské spoločenstvo medzi rozličnými vetvami a vedomie, že táto skutočnosť v sebe zahŕňa hlboké putá medzi nami a konkrétne prejavy komplementarity a spolupráce, pri vzájomnej úcte a rovnakej dôstojnosti, v rozdielnosti a osobitosti každej vetvy. Tieto rozdiely pramenia z naliehavosti nášho poslania, ktoré vyžaduje rozličné a doplnkové služby (Quezon City, 65).

(421) Magister Rehole, ako nástupca sv. Dominika vo vzt'ahu k Reholi, zaujíma základné miesto v Dominikánskej rodine, ako „zásada a znamenie rovnosti“. A predsa, „pokiaľ Magister rehole hrá tú istú úlohu vo všetkých vetvách v tom, že podnecuje vernosť duchu sv. Dominika, je treba vziať na vedomie, že jeho vzt'ah k nim je rozdielny, čo sa druhu a stupňa týka“ (Bologna, 146).

Výzvy

Bratov *povzbudzujeme* a všetkých ostatných členov Dominikánskej rodiny pozývame ku „zмене mentality“, ku ktorej pozvala Generálna kapitula v Bologni [1998] (34, 3), s úmyslom viac utužiť naše bratské putá. Taktiež povzbudzujeme bratov k tomu, aby so štedrou a pozornou pohostinnosťou prijímali najmä manželstvá, rodiny a mladých, aby mali príležitosť mať účasť na liturgii, modlitbe, štúdiu, a takto aby mohli spolupracovať na poslaní, obohaciac jedni druhých o požehnanie plynúce zo spoločnej služby pri kázaní Božieho slova.

(423) *Povzbudzujeme* všetkých členov Dominikánskej rodiny, aby sa zapojili do radostného spoločného prežívania nášho poslania Kazateľov, v ovzduší bratstva, dialógu a slobody. „Aby sme sa stali skutočne rodinou Kazateľov – povedal nám Magister rehole, brat Timothy Radcliffe – musíme priznať dôležitosť jedných pre druhých. Musím uznať dôležitosť jednej sestry, pretože rozpráva o pravde zo svojej skúsenosti ako ženy, alebo ktovie tiež ako profesorky alebo teológa. Musím priznať dôležitosť dominikánskeho laikovi, ktorý vie o veciach oveľa viac než ja: ktovie z manželstva, alebo z nejakej vedy alebo umenia. Ak priznáme dôležitosť jedných i druhých, staneme sa skutočne rodinou Kazateľov. Spoločne môžeme objavovať dôležitosť, akú z nás nemá nikto individuálne. Musíme spoločne nájsť náš hlas“ (*Posolstvo brata Timothy Radcliffe, Magistra rehole. Chváliť; žehnať a kázať: Poslanie Dominikánskej rodiny*. Manila 2000).

VÝZVY A ODPORÚČANIA KU SPOLUPRÁCI

(424) „Spolupracovať – povedala nám Kapitula v Mexiku (116) – znamená pracovať spoločne. A toto, čo je aplikovateľné na celú rodinu, sa dá ešte viac prisúdiť Dominikánskej rodine, ktorá má spolu osobitné poslanie ohlasovať Božie slovo“ (*Dokument z Bologne* 4,1). Kapitula preto rozhodne zdôrazňuje spoločnú dôstojnosť a rovnosť všetkých tých, čo patria k Dominikánskej rodine, mužov a žien, klerikov i laikov a vyzýva, aby spolupráca medzi nimi, z časti začatá s veľmi povzbudivými výsledkami, sa zintenzívnila a rozšírila na všetky oblasti. (...). Takto, z jednoty a rozdielnosti, Dominikánska rodina sa stane prorockým znamením pre súčasný svet, pretože sa rodime v rodine, formujeme sa ako rodina, a sme poslaním ako rodina.“ V tomto duchu navrhujeme nasledujúce výzvy a odporúčania.

V ROVINE ŠTRUKTÚR

Výzva

(425) Pretože ešte nie je možné vytvoriť nejakú reprezentatívnu komisiu z každej jednej vetvy Dominikánskej rodiny na medzinárodnej úrovni, *povzbudzujeme* Magistra rehole k tomu, aby podporoval spoločnú prácu rozličných promótorov, ktorí majú na starosti Dominikánsku rodinu (promótor pre Dominikánsku rodinu, pre mnišky, pre laikov) a pokračoval v umožňovaní koordinačných stretnutí s ostatnými vetvami Rodiny, najmä s tými, ktoré sú už združené do medzinárodnej organizácie, ako je DSI.

Odporúčanie

(426) Obnovujeme výzvu Kapituly z Mexika (121) a v jej zmysle *odporúčame* na národnej a/alebo provinčnej úrovni ustanoviť:

1. Konferenciu, zloženú z vyšších rehoľných predstavených dominikánov a dominikánok, z prezidenta (moderátora) národnej alebo provinčnej rady dominikánskych laických bratstiev a z predstaviteľov ostatných skupín laikov, ktoré však musia byť uznané, aby si navzájom vymieňali informácie; plány; aby sa podieľali na rozličných potrebách a zdrojoch, a aby tak podporovali spoluprácu a spoločné poslanie medzi všetkými vetvami Dominikánskej rodiny. Táto Konferencia nemá moc jurisdikcie nad zložkami, z ktorých sa skladá.

2. Sekretariát Dominikánskej rodiny, na tých istých úrovniach, s tým, že jeho zloženie a zodpovednosť budú definované zmienou Konferenciou.

FUNDÁCIE A PLÁNY

Výzva

(427) Pretože „naša globálna identita sa lepšie prejavuje cez našu spojenú spoluprácu“ (Bologna 34. 2), veríme, že nové fundácie a nové plány sú privilegovanými miestami spolupráce. *Vyzývame* teda, pokiaľ je to možné, aby sa tieto projektovali, realizovali a hodnotili v spolupráci.

MAŤ ÚČASŤ NA VÝDAVKOCH

Odporúčanie

(428) *Odporúčame* všetkým zainteresovaným na spolupráci Dominikánskej rodiny, aby pri plánovaní hocijakej iniciatívy sa brali do úvahy jej ekonomické náklady a spôsob proporčionalnej účasti na výdavkoch.

DEŇ DOMINIKÁNSKEJ RODINY

Odporúčanie

(429) *Odporúčame*, aby bratia so súhlasom ostatných vetiev Dominikánskej rodiny, slávil ročne „Deň Dominikánskej rodiny“. Jeho zmyslom by bolo pripomenúť si naše spoločné poslanie a jeho oslava. Kvôli tomu by bolo treba vybrať, v závislosti od miesta, najvhodnejší dátum. Predsa navrhujeme, aby možným dátumom mohol byť Sviatok Všetkých svätých Dominikánskej rodiny (7. november) alebo niektorý deň okolo tohto dátumu.

ZHROMAŽDENIA DOMINIKÁNSKEJ RODINY

Odporúčanie

(430) Berúc do úvahy návrhy Medzinárodného zhromaždenia v Manile, *odporúčame* pokračovať v organizovaní zhromaždení na kontinentálnej, subkontinentálnej, národnej alebo provinčnej úrovni, podľa toho, čo budú považovať za vhodné príslušné zložky koordinácie. *Odporúčame*, aby organizáciu týchto zhromaždení, pokiaľ ide o ich ciele ako aj o ich spôsob a časti slávenia, sa inšpirovala skúsenosťami Sympózia v Bologni (1983) a v Manile (2000). Takéto zhromaždenia by mohli vyústiť do eventuálne II. medzinárodného zhromaždenia.

SOLIDARITA VO VNÚTRI DOMINIKÁNSKEJ RODINY

Výzva

(430-bis) Žijúc v globalizovanom svete, ktorý často vylučuje väčšinu potrieb, Dominikánska rodina disponuje mnohými možnosťami, aby v jej rámci realizovala nespočetné prejavy solidarity, za redukovaným prostredím, v ktorom

pôsobí každá vetva. So zadosťučinením oceňujeme niektoré už realizované takéto prejavy solidarity. *Povzbudzujeme* bratov a pozývame všetkých členov Dominikánskej rodiny, aby sa dali na nové prejavy solidarity, také, ako je spoločné znášanie ekonomických nákladov, formácia a informovanosť a iné.

PREDNOSTNÉ OBLASTI SPOLUPRÁCE

(430-ter) Vychádzajúc z odporúčaní Zhromaždenia v Manile, chceme poukázať na niektoré prednostné oblasti spolupráce.

Odporúčanie

(431) *Spravodlivosť, pokoj a neporušiteľnosť stvorenia*: Voči toľkým prejavom spáchaným proti spravodlivosti, pokoja a neporušiteľnosti stvorenia *odporúčame*, aby sme sa spoločne zamerali na nasledovné ciele:

1. Spolupodieľať sa na odovzdávaní informácií, skúseností, metód spôsobov činnosti. Spoločne študovať, rozlišovať a hľadať, čo môžeme vykonať spoločne v týchto oblastiach, pričom sme podnecovaní a hnaní našou spoločnou vášňou za pravdu a takisto spoločne znášame ťažkosti s tým spojené.

2. Počítať s nevyhnutnou pomocou promótorov pre Spravodlivosť a Pokoj.

3. Uvedomovať si dôsledky, ktoré so sebou prináša naše angažovanie sa za pravdu v týchto skutočnostiach s prihliadnutím na ekonomické systémy, ktoré spôsobujú bezhraničný konzumizmus a škodu na neporušiteľnosti stvorenia.

Výzva a odporúčania

(432) *Formácia*:

1. *Povzbudzujeme* bratov a pozývame členov Dominikánskej rodiny, aby sa podieľali na výhodách počiatočnej a stálej formácie všetkých, na prostriedkoch, ktorými každý jeden disponuje, pokiaľ ide o spoločnú charizmu Rehole a jej dejiny a taktiež dejiny a osobitné charizmy zložiek Dominikánskej rodiny.

2. Vieme, že na mnohých miestach jestvujú dokumenty, formačné plány, internetové webové stránky a osoby schopné formovať členov Dominikánskej rodiny, avšak často zvyknú zostať neznámymi, ešte aj v samotnej oblasti. Na využitie tohto bohatstva, mysliac predovšetkým – avšak nielen – na laikov, *poverujeme* promótorovi pre Dominikánsku rodinu, aby zriadil nejakú databázu o formačných prostriedkoch, pokiaľ ide o Dominikánsku rodinu, dejiny Rehole a jej charizmu. Myslíme si, že internet sa môže stať veľmi užitočným prostriedkom na takúto službu, napokon už sa tak úspešne robí v niektorých zložkách Dominikánskej rodiny.

3. Vďačne oceňujeme skúsenosť spoločnej formácie formátorov, ktorá sa doťahuje do konca v ázijskom Tichomorí. *Odporúčame*, aby to poslúžilo ako

příklad v ostatných oblastiach, vrátane týchto skúseností, ak je vhodné, aj pokiaľ ide o formátorov dominikánskeho laikátu.

4. Oceňujeme bohatstvo formačných iniciatív, dotiahnutých dokonca v niektorých oblastiach, ktoré spočívajú na spolupráci sestier i bratov, na spoločnom využívaní priestorov na počiatočnú formáciu (porov. Kapitula z Mexika 11). *Odporúčame*, nech sa v každej oblasti zavedú, nakoľko to bude možné, tieto skúsenosti počas obdobia počiatočnej formácie.

5. *Odporúčame*, aby rozličné zložky Dominikánskej rodiny v každom regióne, pokiaľ vlastní Univerzity, Fakulty, Inštitúty alebo Kolégiá, ponúkli členom zmienenej Rodiny vhodné prostriedky, ktoré by napomáhali ich dominikánsku formáciu.

Odporúčanie

(433) *Pastorácia mládeže: Odporúčame* bratom a pozývame ostatných členov Dominikánskej rodiny, aby pastorácia mládeže bola prednostnou voľbou nášho spoločného poslania.

Výzva

(434) Oznámenia:

1. Už jestvuje veľa iniciatív na podporu informovanosti vo vnútri Dominikánskej rodiny. *Vyzývame* poverených týmito iniciatívami, aby rozšírili, a pokiaľ je to možné, aj zlepšili svoje služby.

2. *Poverujeme* promotora pre internet, aby vytvoril „stránku“, z ktorej sa každý dozvie, ako sa čo najľahšie dostať na webové stránky, o ktoré by javila záujem Dominikánska rodina.

Poverenie a odporúčanie

(435) Sme vďační za informáciu prednesenú Komisiou, ktorá vznikla na základe požiadavok z Generálnej Kapituly v Bologni (42), a ktorá sa týkala „charizmy kázania u žien a mužov z Rehole Kazateľov“.

Poverujeme asistenta pre intelektuálny život a takisto asistenta pre apoštolský život, aby pokračovali v štúdiu tejto témy s pomocou odborníkov z rozličných častí sveta.

(436) *Odporúčame* členom Dominikánskej rodiny, aby spoločne, muži i ženy, prevzali službu kázania na témy, akými sú rodina, sociálne hodnoty, kresťanský zmysel pre ekonomiu a politiku, formácia mládeže a príprava programov a ich realizácia v rádiu a v televízii.

Blahoželanie a poďakovania

(437) *Blahoželáme* iniciatívam, ktoré doťahuje do konca medzinárodná organizácia Medzinárodných sestier dominikánok (DSI), ktorá prostredníctvom dobrovoľného zjednotenia sestier apoštolského života, podnecuje a upevňuje svoje spoločenstvo a spoluprácu na oblastnej, kontinentálnej a medzinárodnej úrovni na osoh spoločného poslania kázania.

(438) *Ďakujeme* organizátorom Medzinárodného zhromaždenia Dominikánskej rodiny v Manile a Dominikánskej rodine na Filipínach za všetko ich vynaložené úsilie, aby sa toto zhromaždenie i jeho sviatočná oslava duchovne vydarila.

(439) *Ďakujeme* Generálnemu promotórovi pre Dominikánsku rodinu za „Katalóg skúseností zo spolupráce v Dominikánskej rodine“, predložený na tejto Generálnej kapitule a dúfame, že bude pokračovať v jeho dopĺňaní a že sa dá k dispozícii Dominikánskej rodine.

DOMINIKÁNSKY LAIKÁT

(440) Radujeme sa z rastúcej vitality toľkých Dominikánskych laikých bratstiev a zo vzniku nových skupín laikov dominikánov v rozličných častiach sveta. Ich prítomnosť je „zdrojom nového života pre Reholu“ (*Správa Magistra*, 6.5.2) a obohatením jej poslania. Jasné a sľubnejšie uvedomenie si povolania laikov a ich laikého poslania v Cirkvi, v Reholi a vo svete, silná príťažlivosť dominikánskej charizmy, naproti tomu poslanie kázať Božie slovo v tomto svete; a vitalita a apoštolské voľby Dominikánskej rodiny, sú stimulom a evanjeliovou výzvou na vtelenie, rozličným spôsobom, dominikánskeho života a poslania v osobitných podmienkach laickej Cirkvi.

(441) Dominikánske laiké bratstvá sa obnovujú a omladzujú v niekoľkých krajinách (porov. *Správa Magistra*, 6.5.1). To isté sa nedeje u ostatných. Pravdepodobne sa to bude musieť prekonať alebo nepostupovať podľa starých metód; bude treba zvýšiť pozornosť, záujem a spôsob prijímania (návštevníkov a hostí), ktoré bratia poskytujú, takisto sa bude musieť zvýšiť kvalita formácie, ktorá sa poskytuje. Niekedy, bratia nechápeme, a preto si ani neceníme ich povolanie v lone Rehole, v službe ich poslania ako laikov v rozličných prostrediach vo svete: v oblasti rodinnej, politickej, sociálno-kultúrnej, ekonomickej a pracovnej (porov. *Lumen Gentium* 31). Na túto našu definíciu už upozornila Kapitula v Bologni (34.3) a v poslednom čase Magister rehole, brat Timothy Radcliffe, v svojej „Správe o stave Rehole“ (č. 34,3 – *Správa Magistra*, 6.5.1).

(442) Okrem Dominikánskych laických bratstiev vznikajú nové skupiny dominikánskeho laikátu. „Niekedy sa prejavuje ustarostenosť z toho, že tieto nové skupiny zostávajú na pokraji laických bratstiev (...), avšak nemôže tu vzniknúť nijaká rivalita. Bratstvá majú nenahraditeľnú úlohu v živote Rehole“ (*Správa Magistra*, 6.5.2), a každá jedna z nových skupín (Dominikánske mládežnícke hnutie, Medzinárodne dominikánske dobrovoľnícke hnutie, Hnutie pridružených ku Kongregáciám sestier, Laici pridružení ku bratom atď.) prežíva svojím spôsobom základné dominikánske hodnoty: modlitbu, štúdium, spoločenstvo a kázanie v rozličných prostrediach.

Odporúčania a vyhlásenia

(443) Naliehavo *odporúčame* bratom, aby sa starostlivo starali o laikov dominikánov, aby im ponúkli zo seba to najlepšie, čo majú, ku prospechu ich samých a ich poslania, a aby boli štedro otvorení na prijatie bohatstva, ktoré zasa oni poskytujú z rozdielnosti svojho laického postavenia.

(444) Aby nové laické skupiny boli uznané vo vnútri Dominikánskej rodiny, odporúčame tie, ktoré nasledujú a ktoré odporučila Kapitula v Bologni (č. 177):

1. Mať účasť na dominikánskom poslaní kázať a učiť Božie slovo.
2. Aktívna účasť a spolupráca na konkrétnom uskutočňovaní miestneho a univerzálneho poslania Rehole.
3. Riadenie, ktoré vyjadruje demokratickú a komunitnú tradíciu Rehole.
4. Spoločenstvo života a modlitby, zjednotenie v modlitbe s celou Rehoľou; formácia a štúdium na službu spásy a apoštolské úlohy, ku ktorým boli povolani.
5. Znalosť a osvojenie si dejín Rehole, jej počiatkov a spirituality.
6. Priľnutie ku poslaniu Rehole aj bez toho, žeby sa robil nejaký formálny záväzok, alebo berúc na seba postupne príslub alebo iné formy dočasného alebo doživotného záväzku.

(445) *Odporúčame* Generálnemu promótorovi dominikánskeho laikátu, aby v spolupráci so svojimi partnermi na národnej a medzinárodnej úrovni:

1. pri svojej starostlivosti o skupiny dominikánskeho laikátu sa postaral, aby počas svojho pravidelného a dynamického omladzovania a vzrastu, boli – na jednej strane – verní našej pôvodnej tradícii, a na druhej strane boli osvietení a povzbudzovaní dominikánskou teologickou kreativitou, aby sa im v spoločenstve podarilo rozpoznať svoju vlastnú identitu života a poslania v súčasnej dobe;
2. okrem animovania života a poslania týchto skupín, aby im ponúkol najlepšie možnosti na ich formáciu, pretože príprava na poslanie laika dominikána „predpokladá hlbokú formáciu v našej teologickej tradícii. Je to viac než

jednoducho poznať život sv. Dominika a sv. Kataríny. Je to počiatkom – na náš spôsob – ako robiť teológiu, či už akademickým alebo iným spôsobom“ (*Správa Magistra*, 6.5.1);

3. aby sa pozrel na vhodnosť organizovať medzinárodné stretnutia delegátov laikov dominikánov s promótormi pre dominikánsky laikát. Zmyslom týchto stretnutí bude: hľadať možnosti, ako podporiť laikov na národnej, oblastnej a medzinárodnej úrovni, rozpoznať najlepšie prostriedky, ktoré podporujú tento cieľ; určiť, dočasne, laických delegátov, aby boli prítomní v istých inštanciách Dominikánskej rodiny, v ktorých ešte nemajú zastúpenie.

Vyhlásenie

(446) Konštatujeme, že „Regula Laických bratstiev sv. Dominika“ nepredpokladá možnosť dišpenzu alebo prepustenie členov Bratstiev po ich definitívnych prísluboch. Kým takáto záležitosť bude vzatá do úvahy pri revidovanom vydaní Reguly, vyhlasujeme, že provinciáli na základe žiadostí Miestnych rád Bratstiev, majú moc dišpenzovať alebo vylučovať členov Bratstiev po ich definitívnych prísluboch.

DOMINIKÁNSKE MLÁDEŽNÍCKE HNU Tie

(447) V celom rozsahu preberáme vyhlásenia a výzvy Generálnej kapituly z Bologne ohľadom Dominikánskeho mládežníckeho hnutia (160 - 165).

(448) *Povzbudzujeme* bratov k tomu, aby potom, ako sa primerane informujú ohľadom Dominikánskeho mládežníckeho hnutia, dali tieto informácie na známosť a nech zväžia možnosť začleniť do neho mládežnícke skupiny, ktorým sa venujú.

(449) *Povzbudzujeme* promótorov pre dominikánsky laikát, aby na miestnej, národnej, kontinentálnej a medzinárodnej úrovni včlenili Dominikánske mládežnícke hnutie do podporujúcich a organizačných štruktúr Dominikánskeho laikátu a do Dominikánskej rodiny.

MEDZINÁRODNE HNU Tie DOMINIKÁNSKÝCH DOBROVOĽNÍKOV

(450) V celom rozsahu preberáme vyhlásenia a výzvy Generálnej Kapituly z Bologne ohľadom Medzinárodného hnutia dominikánskych dobrovoľníkov (166 - 170).

(451) Navrhujeme tým, ktorým to prináleží, aby Výbor, ktorý riadi a koordinuje Medzinárodné hnutie dominikánskych dobrovoľníkov, preskúmal možnosť zkoordinovať sestry, laikov i bratov, aby tento program spolupráce bol naozaj spoločný.

preložil Fr. Konštanc Adam OP, provinciál Slovenské dominikánske provincie

Ježíšovi následovníci jsou povoláni k pokoji. Ježíš je jejich pokoj; mají ten pokoj nejen mít, ale také vytvářet. Tím se zřikají násilí a vzpoury... raději sami trpí, než by ublížili jiným, zachovávají společenství tam, kde jiní je porušují; zřikají se sebeuplatňování a zadržují nenávisť a bezpráví. Tak přemáhají zlo dobrem. Nikde však nebude jejich pokoj větší než tam, kde se v pokoji setkávají se zlem a trpí jím. Mírumilovní lidé ponosou kříž se svým Pánem, neboť na kříži byl vytvořen mír.

Dietrich Bohhoeffer

PRÁZDNINOVÁ ÚVAHA

Skončila doba prázdnin či dovolených, začíná nám opět běžný život. V našich společenstvích si proto zase začneme probírat, co jsme již před prázdninami nestihli. Mně to jako člověku, který má některá společenství duchovně na starosti, ovšem nedá, abych se s vámi nepodělil o úvahu, která vyplynula z dojmů, jež ve mně vyvolal můj červencový pobyt v Rakousku. Popíši vám situaci, kdy jsem si tyto poznámky dělal, aby mi nic z toho nevypadlo z hlavy.

Sedím v hotelovém pokoji kdesi v Alpách a právě jsem absolvoval mši ze sedmácté neděle v mezidobí. Kostel byl plný, lidé přišlo skutečně hodně a asi chodí pravidelně. Bylo vidět, že místní farář vše drží suverénně a pevně ve svých rukou. Jsem ovšem v Rakousku. Hned na kostele mě trochu zarazila cedulka „Gottesdienst“ (bohoslužba), protože tím se vlastně v německé oblasti rozlišují katolíci a protestanté, ti první mají mši svatou, ti druhí právě bohoslužbu. Má to snad něco naznačit? V každém případě já jsem toto označení na katolickém kostele viděl vlastně prvně ve svém životě.

Mše svatá, dovolíte-li mi tedy toto snad zastaralé označení, probíhala normálně po německu, tedy bez druhého čtení a žalmu, svaté přijímání podávali bez ohledu na papežovu instrukci *O spolupráci laiků na službě kněží* (ze srpna 1997) kněz a jedna starší žena. Uvědomil jsem si, že jsem vlastně v salcburské diecézi, která má v čele ještě jednoho z mála pravověrných rakouských biskupů Edera a Launa. Možná tedy, že to jinde vypadá i hůře.

Nepřihlásil jsem se jako jáhen, z německého formuláře jsem již před časem vypadl a tak bych místo pomoci asi působil jen zmatek. Co bych ale asi těm lidem řekl, kdybych kázal? Čtení bylo pro mne příhodné, hned mě toho napadlo mnoho, co by bylo vhodné rozvinout. Ovšem se svou znalostí němčiny a toho, co jsem chtěl najednou všechno vyjádřit, jsem si připadal v tom okamžiku dost bezmocný a tak napadla mě historka z jedné knížky kardinála Ratzingera. Líčil, jak ve vesnici, kde je zrovna cirkusové představení, vypukne požár. Zpozoruje to klaun a tak, jak je nalíčen, vyběhne z cirkusu a běží do sousední vesnice pro pomoc. „Rychle pojdte a pomozte, ve vedlejší vesnici vypukl požár“, křičí zoufale. A lidé se smějí: „To to ten klaun hezky hraje, člověk by mu málem uvěřil“. A čím je více přesvědčuje, tím více se lidé baví. Vidíte tu bezmocnost? My, co to vyprávění posloucháme, víme, že ten požár skutečně vypukl a vyžaduje rychlý zásah, ale jak

to máme ostatním sdělit, aby tomu uvěřili? Nepřipadá vám to jako situace, která se poznenáhlu vytváří v dnešní církvi?

Ono to všechno tak nějak souvisí s tím dnešním, rozuměj tedy ze sedmnácté neděle, čtením z první knihy Královské 3, 9, kde mladý Šalomoun prosí Hospodina o rozumné nebo vnímavé srdce. Někteří z vás si možná vzpomenou, že jsem se při jedné rekolekci tímto veršem zabýval a upozornil jsem na to, že správnější překlad použitého hebrejského výrazu je „srdce otevřené“. To je totiž neobyčejně důležité. Mít srdce otevřené, a to nejen vůči Bohu, ale i vůči lidem, vůči svým bližním, což ovšem platí oboustranně. Když se nad tím trochu zamyslíte, nezdá se vám, že bychom se všichni měli velice snažně modlit jako král Šalomoun, o jehož moudrosti nikdo nepochybujeme?

Naše doba je doba zlá, konzumní a materialistická. Kolem nás se objevuje čím dál tím víc různých pomíjivých cetek, lákadel, která nás ovíjejí svými neviditelnými chapadly. Přece nejsme fanatici nebo fundamentalisté, říkají někteří. Musíme jít s dobou. Honíme se proto stále více, abychom hodně vydělali a mohli sobě i svým blízkým pořídit domácí luxus, výlety do ciziny, v létě k moři, v zimě někam do Rakouska či do Francie do Alp. Potřebujeme nezbytně pračky, myčky, grily, barevné televizory, videa a videokamery. Potřebujeme drahá auta a zase následně spoustu peněz na benzín a hotely či penzióny, jsme přece lidé dnešního života, ne? A když se do té naší pracně získané nádhery konečně posadíme, skoro nic z ní nevnímáme, protože usínáme vyčerpáním.

Naše srdce je tak stále méně rozumné a vnímavé, ba ono se zavírá všemu rozumnému, i třeba tomu, co by nám chtěl třeba při mši svaté služebník Boží sdělit. Uznáváme třeba, že je to hezké, co nám říká, ale my nemáme čas, protože zrovna musíme to a to udělat a dosáhnout, náš případ se mu vymyká. A naše štěstí ještě k tomu všemu je, když nás služebník Boží alespoň nějak upozorňuje, protože jsou i takoví, a ti bohužel přibývají, kteří si myslí, že s námi získají a udrží kontakt jedině tehdy, když nám „porozumí“, čímž míní to, že se nám začnou podbízet a začnou proto slevovat z Božích zásad, které jsou neměnné. Tedy místo, aby nás kárali, pokud se odchylujeme, tak nás v našem neřádu vlastně ještě podporují. A my potom získáváme pocit, že tenhle člověk nám konečně rozumí. Zatemňuje se nám rozum a přestáváme chápat, že našim prvním cílem na tomto světě musí být Bůh a jeho chvála a že služebníci Boží jsou zde mimo jiné i od toho, aby nás upozorňovali, když se tomuto svému cíli počneme zpronevěřovat. Jinak za nic nestojí zrovna tak,

jako v tomto případě my, stávají se jen solí, která pozbývá schopnosti solit. Ano, potřebujeme tak moc srdce otevřené, a to všichni, my, i služebníci Boží.

Čím to asi bude, že máme tak málo těch, a zejména těch dobrých, služebníků Božích? Můžeme rádobý moudře hovořit o duchu doby či o čemkoli, ale ta pravá příčina je v nás. Zamysleli jste se někdy nad tím, proč byl ten tolikrát pomlouvaný církevní starověk a středověk údobím mnichů? Proč neustále vznikaly nové a nové kláštery a proč byly všechny naplněné? Je jednoduché a naivní říkat, že lidé chtěli pro své děti zajistit vhodné životní zabezpečení. Život mnicha je, a ovšem zejména byl, velmi přísný, a v klášteře jen tak nevydrží někdo, kdo chce jenom každého dne svou skývu a večer svou deku. Ono to bylo v něčem úplně jiném a upozorňoval jsem na to již i při jiných příležitostech ve svých přednáškách z dějin. Ideálem křesťanského starověku a středověku až do doby renesance byl totiž mnich, člověk cele oddaný Bohu. O tom bylo přesvědčeno i obecné lidové povědomí, podle toho se k mnichům chovali a obdobným způsobem se nesla i výchova v rodinách. Řeholník či řeholnice v rodině byli právem považováni za požehnání.

Renesance se svým znovuzkříšením pohanství tento ideál ovšem zásadním způsobem posunula. Ideálem člověka už najednou nebyl mnich, ale člověk, člověk profesně dokonalý, tedy dokonalý a zručný lékař, právník atd. Ten posun od Boha se projevil ovšem i v umění. Místo církevních témat vytvářených anonymy z nadšení pro Boha se objevují motivy krajiny a člověka, a malíři, už zdaleka ne anonymní, se tím především živí. Místo svaté zanícenosti nastupuje komerční líbivost.

Ovšem tato doba je pro nás dnes už také zastaralá. My jsme se dostali ještě dál. Pro nás už není ideálem někdo profesně dokonalý a souběžně s tím také takových lidí už pomalu začíná ubývat. Pro nás je ideálem jen člověk úspěšný, tedy bohatý, a člověk mocný, vlivný a vysoce postavený, který ovšem svého postavení opět využívá především k osobnímu prospěchu. Jak se k tomu nebo onomu dostal, nás už tolik nezajímá, jen snad tehdy, pokud chceme mít pro sebe příklad. Jen se drát za penězi a mocí, morálka a čestnost ustupuje jako zastaralá stranou. Klaníme se novodobým modlům, opičíme se po úspěšných a bohatých zpěvácích a jiných umělcích, jejichž osobní mravní život je zpravidla vše, jen ne příkladný, protože ve své velké části, jak se sami svěřují, vyznávají jen žití v přítomném okamžiku, každou chvíli se rozvádějí, žijí v konkubinátě apod. Obdivujeme milionářské závodníky, fotbalisty či tenisty

a k tomuto přístupu od malička nutíme a vychováváme i svoje děti. Že by je snad mohl volat Bůh, to nás ani nenapadne. Peníze, peníze a moc, která znamená opět peníze. Úspěšnost a sláva. Hrabat, hrabat a zase jen hrabat.

Lidi, vzpamatujte se, vypukl požár a je zapotřebí jej rázně a rychle hasit! Dělejte konečně něco, nehoří v sousední vesnici, požár se už rozšířil k nám! Z našeho života se valem vytrácí Bůh a řád. To obojí spolu nutně souvisí. Je zapotřebí dostat především do středu našich rodin opět Boha! Je zapotřebí, aby se tam vrátil také řád. Bůh bez řádu se v nás neudrží a řád bez Boha také ne. Všechno řád nahrazujeme chaosem a tak nám i celý život protéká mezi prsty.

Zdá se vám také, jak život strašně rychle utíká? Sotva se otočíte, je tu zima, léto, zima a tak stále dál. Proč tomu tak je? Neumíme totiž žít. Neumíme prožít přítomnost a stále žijeme jen budoucností. Co musím udělat zítra, co musím ještě stihnout do zimy, do léta. Vždyť já tu budoucnost zrovna přitahuji a ten tok času sám urychluji. Dlouhé večery, za kterých se lidé setkávali, rozmlouvali spolu a také se společně modlili, to už pro nás existuje jen ve starých románech, na které už ovšem zpravidla nemáme také čas. Pokud nám totiž večer trochu času vybyde, zřítíme se v pokoji do křesla a klimbáme před televizorem. To je náš skutečný přítel, nic na nás nechce než občas zaplatit licenci a baví nás totálně. On nechce náš osobní přístup nebo nějaké přemýšlení, naopak, on nám podává různé vymyšlené a někdy hodně bizarní příběhy a jejich řešení nám sám vnucuje. Že se nás to netýká, protože u něj stejně spíme? Ale cožpak se ve spaní nedají dokonce naučit cizí jazyky? Tak proč by nám v něm nedokázala televize i pomalu a plánovitě vsugerovávat cizí životní styl?

Řekls to sice hezky, pomyslíte si třeba, ale nezapomeň, že my jsme křesťané, nás se to, co říkáš, zase tak moc netýká. Věříme v Boha, chodíme pravidelně do kostela, někteří z nás třeba i každý den. Máte sice pravdu, ale rozhlédněte se kolem sebe v kostele. Pomalu nikdo už není spokojený s rolí, která mu v církvi připadá. Laici se tlačí k oltáři a na kazatelnu a ženy chtějí být čím dál tím více kněžkami. To není znak nějakého nárůstu hluboké osobní zbožnosti, ta se naopak pomalu vytrácí, zbožnost by se projevila úplně jinak, ale spíše touhou po ústraní, ona je to jen ta nešťastná touha po předvádění či seberealizaci či emancipaci za každou cenu. Jak nám to připadá ve farnosti hezké, když každý má nějakou funkci, když existuje tisíc všelijakých rad,

přednášek a nástěnek. Když sebe i jeden druhého nutíme do misijní činnosti, které se dnes módně říká evangelizace, ač proto nemáme předpoklady a podle toho to taky vypadá. Ano, farnost se tak vyžívá ve své činnosti, bohoopecta jde stranou. Z místní církve se tak mohou lehce stát skauti či baráčníci.

Jedno bych teď ovšem nechtěl. Nechtěl bych, aby to vyznělo tak, že vás snad kritizují za to, že chodíte do kostela nebo jste ve farnosti či jinde aktivní. Naopak, to je velice chvályhodné, ale je nutné uvědomit si, že to je jen začátek křesťanského života. „Byť Kristus tisíckrát se zrodil v Betlehemě, přec spasen nebudu, když nezrodí se ve mně“, zpívá středověký mystik Angelus Silesius a hned dodává: „Máj stojí u dveří, vzkvet' zmrzlý křesťane. Kdo nerozkvete dnes, vždy mrtvý zůstane!“

Můžete mi namítnout, že se každý den pečlivě pomodlíte ještě třeba denní modlitbu církve, takže mší svou náboženskou činnost nevyčerpáte. I to je samozřejmě chvályhodné, ale ono to pořád ještě není všechno. To všechno je jen začátek. Musíte se naučit ve svém nitru meditovat a kontemplotovat, tedy rozjímat. K tomu jsou neobyčejně důležité pravidelné exercicie či rekolecké, ovšem na vnitřní posvěcení neexistuje nějaká univerzální škola, od toho máme zejména příklady našich světců, a k tomu nám má také ten celý církevní život, který jsem právě před chvílkou popsál, dopomáhat, ale začít musíme v sobě a sami. Člověče přičiň se, a Bůh ti pomůže, praví staré přísloví. Ale i chtít se musíme učit. Učte se tomu třeba i od vašich dětí. Nevšimli jste si, když něco chtějí, jak vytrvale škemrají a svou pozornost upírají na předmět své tužby? Proč to nezkusíte taky tak? Vždyť celý křesťanský život musí začít ve vašem nitru a pak teprve můžete rozdávat. Nezapomínejte, že i v duchovní oblasti platí to, co je v běžném životě samozřejmé: dávat mohou jedině z toho, co mám. Pokud nic nemám, nemohu nikomu také nic dát. A když v duchovním životě skutečně něco mám, pak to ze mne přetéká samo a nemusím si ohledně evangelizace dávat nějaká předsevzetí či závazky.

Chtěl bych skončit tím, čím jsem začal, tedy aktuální situací v církvi, ale tentokrát z péra někoho povolanějšího. Proto následně uvádím ve svém překladu článek dominikána, prof. Dr. Drhc. A. F. Utze OP z křesťanské univerzity ve Fribourgu, zkuste se nad ním zamyslet!

Pavel K. Mráček, jáhen OP

MÁME MODERNIZOVAT CÍRKEV?

Prof. Dr. Dr.h.c. Arthur Fridolin Utz OP, Fribourg

Od konání druhého vatikánského sněmu je všude patrná snaha po uspořádání života v Církvi takovým způsobem, jaký by byl atraktivní pro moderního člověka. Příčina toho, že se kostely vyprazdňují, se pak připisuje tomu, že se katolíkům stále nedaří toto nové uspořádání života v Církvi realizovat.

Dle moderního, či lépe řečeno modernistického smýšlení, se normou pro toto nové uspořádání Církve má stát moderní život. Právě tak jako umění mění svůj styl dle způsobu života, tak se má i život víry přizpůsobit době. Člověk, který nezná moderní styl života, neporozumí přece nikdy stylu džezu. A ten, kdo nepřijal pathos svobody moderní demokracie, nikdy nepochopí, že se náš církevní život musí tímto pathosem inspirovat.

To je ale pro nové uspořádání církevního života norma od základu mylná. Cesta k „novému uspořádání Církve“ nezačíná u moderního života, odkud by pak měla proniknout k Církvi, nýbrž vychází vždy a jedině z jejího božského ustanovení. Vlastní teologická cesta začíná u Božího záměru. Dle něj máme zkoumat, co je v našem moderním životě dostatečně hodnotné, abychom to mohli zavést do života Církve. Církev není dílo lidské, nýbrž Boží. Založení Církve již proběhlo. S tím se musíme vyrovnat. Hovoří se např. o tom, že dnes máme jiné pojetí o sexualitě než člověk ve středověku. To může být, ale musíme rozvážit, jaké morální zákony platí absolutně, tj. jako normativní, a které morální zvyklosti jsou jen časově podmíněné.

V duchovním životě se také mnohé změnilo. Nepěstujeme již askezi jako světci středověku. Ale jádru spirituality, odevzdání se beze zbytku Boží prozřetelnosti a vůli Kristově formou ztotožnění se s trpícím Kristem, jak to popisuje např. svatá Terezie z Lisieux, tomu se nevyhneme.

Nebeský Otec pojal v nekonečné věčnosti úmysl poslat svého Syna jako člověka na svět, aby svět vysvobodil ze stavu hříchu. Nevyvolil ho pouze za Hlavu Církve, ale zároveň i za Krále všeho stvoření. To znamená, že Kristus pro nás nezískal pouze nadpřirozenou milost, nýbrž přivádí nás zpět k zachování zákonů, které jsou zakotveny v lidské přirozenosti.

Cesta k tomuto království znamenala pro Krista nutnost vzít na sebe nevýslovné utrpení v hanbě a potupě. Toto rozhodnutí nebeského Otce dokazuje zřetelně, že Boží záměry se nedají měřit našimi lidskými měřítky.

Již z toho by nám mělo být jasné, že moderní pojem demokratické svobody a rovnosti je pro nové uspořádání Církve nepoužitelný. Moderní interpretace rovnosti mezi mužem a ženou svedla moderního člověka k tomu, aby pro ženu požadoval kněžské svěcení. Přitom již ze své přirozenosti jsou žena a muž rozdílní ve svých funkcích. Přiměřeně této různosti funkcí muže a ženy, dané již přírodou, ji přiřadila Boží prozřetelnost i pro život Církve.

Kdo by chtěl skutečně vážně nově uspořádat Církev, měl by nejprve dokázat, jak chce ve svém vlastním životě realizovat utrpení Kristovo. Poznávání věčného úradku Božího vyzrává jen v úzkém kontaktu s Kristovým utrpením, a v žádném případě ne z našeho chápání demokracie.

Protože útočíme na uspořádání Církve ve smyslu moderního racionalismu a domníváme se, že můžeme s Církví zacházet tak, jak jsme tomu zvyklí u společenských institucí, ztratili jsme pro ni jakékoli pochopení. Že moderní racionalismus vede v dohledné době ke krachu dokonce i ve společenské oblasti, by mělo být pro katolíky znamením, že je vlastně pouze duševní nemocí, neboť se mu např. nedaří ani s celým pokrokovým technickým myšlením odstranit ze společnosti nezaměstnanost. Na každý pád vede racionalismus na poli víry do záhuby. Rozštěpení katolíků na konzervativce a progresisty se nedá překonat racionálně vedeným bojem. Ti tzv. progresisté se ovšem musí snažit mnohem více než konzervativci o svou orientaci ve věčné vůli Boží, protože se na podkladě svého racionalismu uzavírají myšlenky, že Církev je dílo Boží, které se nedá přemodelovat podle časově podmíněných morálních představ. Skutečnost, že se ideálně smýšlející mladí lidé cítí více přitahováni konzervativním než progresivním postojem¹, by měla progresisty přimět k zamyšlení. Kde se pěstuje tradiční církevní život, není také nedostatek nových povolání.

přeložil Pavel K. Mráček, jáhen OP

¹ Přidržíme-li se nedávného posouzení velkého kancléře University Karlovy, můžeme to aplikovat i na situaci mezi studenty pražské teologické fakulty, které není podle mého možné nazvat jinak než právě ideálně smýšlejícími mladými lidmi (pozn. překladatele).

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
tel/fax/zázn. 02/242 196 85
provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1
669 00 Znojmo
tel. 0624/221 161

S. M. Pavla Dobalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6
tel. 02/20 92 31 59
monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJ. SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10 - Uhřetěves
tel. 02/677 12611
sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S.M. Slavomíra Měříčková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
tel. 05/412 148 46
dominikanky.brno@worldonline.cz

Konvent sester dominikánek
Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: 02/24 93 44 96
ředitelna, fax: 02/24 93 48 56
konvent sester: 02/24934655
sestrycerna@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

MUDr. Jitka Krausová
Dominikánské nám. 1/92
412 01 Litoměřice
tel. 0416/4553

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKÁ

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-katol. farnost, 267 54
Praskolesy 33
tel. 0602/327 842
adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
tel./fax: 02/515 546 69
ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Jiráskovo nám. 30
326 00 Plzeň 26
tel. 019/724 16 60
plzen@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Fr. Efrém Jindráče OP
Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
po a út 10 - 14 h.
oplibp@volny.cz

NAKL. KRÝSTAL OP MĚSÍČNÍK AMEN

Husova 8, 110 00 Praha 1
tel. 02/242 377 50
<http://krystal.op.cz>
krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Jan Rajlich OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
tel. 02/242 18 439
veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život
Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové; tel. 049/5513329
dominika@diecezezhk.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64, 152 00
Praha 5
uchac@prolife.cz
<http://www.prolife.cz>

HNUTÍ SVĚTLO - ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
<http://oaza.op.cz>
<http://ain-karim.op.cz>

Mons. DOMINIK DUKA OP

biskupství královéhradecké
Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové
tel. (sekretář) 049/551 33 29,
fax 551 28 50
duka@diecezezhk.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ OPuscula

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz – hlavní stránka
dominikánů v ČR (*spravuje
Martin Rosenbaum*)

kongregace.op.cz – Kongre-
gace sester dominikánek (MR)
rozjimavesestry.op.cz –

Rozjímavé sestry sv. Domini-
ka (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv.
Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov
studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství
Krystal OP s.r.o. (*Jiří Kopecký*)

oliva.op.cz – knihkupectví
Oliva v Pražském klášteře
(JK)

apologie.op.cz – apologetický
server (*fr. Pavel Mayer OP*)

misie.op.cz – stránky
o dominikánských misiích –
rozpracováno (MR)

plzen.op.cz – Klášter domini-
kánů Plzeň (*fr. Cyprián Suchá-
nek OP*)

informace:
Martin M. Rosenbaum
tel. 02/683 65 32
me2d@star.cz